

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Hotel Borný - F, s. r. o.**, se sídlem Staré Splavy 0249, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 15. 10. 2014, č. j. 45000/07800/14/020/RB a č. j. 45000/08197/14/020/RB, vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 20/2014, o námitce podjatosti vůči všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., a JUDr. Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 20/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále také „krajský soud“), vede pod sp. zn. 59 Ad 20/2014 řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované, kterými zamítla odvolání podaná žalobcem a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[2] V žalobě ze dne 15. 1. 2015 žalobce namítal podjatost všech soudců krajského soudu a navrhoval jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí této věci. Dále požadoval předložení věci k rozhodnutí dle § 12 odst. 1 o. s. ř., neboť věc musí být přikázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, protože opět reálně hrozí, že soudci uvedeného soudu „*bude pokračováno v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudu.*“

[3] Krajský soud dne 5. 2. 2015 věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, případně aby věc dle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přikázal jinému krajskému soudu. Soudci správního úseku krajského soudu Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., JUDr. Pavel Vacek a Mgr. Hana Ptáčková jako zastupující členka senátu současně předložili svá vyjádření. Žádný ze soudců nemá vztah k věci, účastníkům ani jejich zástupcům a necítí se být podjatý; účastníky osobně neznají a ani se nepodíleli na projednávání věci před správním orgánem.

[4] K námitce podjatosti všech soudců krajského soudu, resp. jeho správního úseku, Nejvyšší správní soud poznamenává, že rozhodovat o takové námitce má smysl toliko ve vztahu k soudcům, kterým byla dle rozvrhu práce daná věc přidělena k projednání a rozhodnutí.

Jak plyne z rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, správní úsek tvoří pouze tři soudci (a jedna členka jako náhradnice v senátu 59 A, Ad, Af). Rozhodování o podjatosti soudců v rozsahu stávající námitky se tedy prakticky rovná rozhodování o podjatosti všech soudců správního úseku daného soudu.

[5] Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí s. ř. s. „soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“

[6] Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání v nezávislém, nestranném a spravedlivém rozhodování (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované není dán důvod pochybovat o nepodjatosti žádného ze soudců správního úseku krajského soudu, resp. senátu 59 Ad, který má ve věci rozhodnout, a to se zřetelem k jejich poměru k věci, jakož ani k jejich poměru k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům.

[8] Žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které by měli být tito soudci vyloučeni, přičemž jako důvod pro vyloučení zejména nelze hodnotit žalobcem ve zcela obecné rovině namítané „pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“.

[9] Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být případné dřívější rozhodování soudce v jiné věci, zejména v jiném řízení, kterého byl žalobce účastníkem. Žalobce nicméně ve své obecné námitce netvrdí žádné kvalifikované skutečnosti podstatné pro vyloučení soudce.

[10] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s. a podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčených soudců tak, že soudci senátu 59 Ad nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 20/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu